

Súd: Okresný súd Lučenec
Spisová značka: 4C/184/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6616208453
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 11. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mikuláš Géczi
ECLI: ECLI:SK:OSLC:2019:6616208453.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Lučenec sudcom JUDr. Mikulášom Géczim v spore žalobcu POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35 807 598, proti žalovanému L. U., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom E. C. X/XXXX, XXX XX G., štátny občan SR, o zaplatenie 550,97 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 464,71 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 464,71 eur od 08.12.2006 do zaplatenia, všetko v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Vo zvyšku súd žalobu žalobcu zamietá.

III. Žalobcovi sa priznáva voči žalovanému nárok na náhradu trov konania vo výške 68,68 %. O výške náhrady trov konania súd rozhodne po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením vydaným vyšším súdnym úradníkom.

IV. Žalovaný je povinný zaplatiť Slovenskej republike na účet Slovenskej pošty, a.s. súdny poplatok zo žaloby vo výške 27,50 eur v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

1. Žalobca podanou žalobou žiadal zaviazať žalovaného na zaplatenie sumy 550,97 eur spolu so zákonným úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne z dlžnej sumy od 08.12.2006 do zaplatenia a nahradenia trov konania na tom skutkovom základe, že dňa 05.10.2006 bola medzi stranami sporu uzavretá zmluva o úvere č. XXXXXXXX, na základe ktorej žalobca (ako veriteľ) poskytol žalovanému (ako dlžníkovi) úver vo výške 464,71 eur, ktorý sa žalovaný zaviazal vrátiť spolu s príslušným poplatkom vo výške 120,83 eur, t. j. spolu 585,54 eur za podmienok dohodnutých v zmluve v 2 mesačných splátkach po 292,77 eur, počnúc dňom 03.11.2006. V zmysle všeobecných podmienok poskytnutia úveru, ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou zmluvy, sa žalobca a žalovaný dohodli, že tretina poplatku predstavuje dohodnutý úrok a dve tretiny poplatku predstavujú náklady na vypracovanie a uzatvorenie zmluvy spolu so všetkou administratívou s tým spojenou.

2. Žalobca zaslal žalovanému viacpočetné upozornenia na omeškание so zaplatením splátok. Na uvedené upozornenia žalovaný nereagoval. Vzhľadom na to, že žalovaný neplnil riadne a včas svoj záväzok v zmysle dohodnutých podmienok, porušil dojednania predmetnej zmluvy o úvere a stratil výhodu splátok, žalobca vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru, a teda sa dlh žalovaného stal dňa 08.12.2006 predčasne splatným.

3. Žalobca podal na Okresné riaditeľstvo Policajného zboru Lučenec trestné oznámenie vo veci podozrenia zo spáchania prečinu úverového podvodu podľa ust. § 222 ods. 1 Trestného zákona,

nakoľko mal podozrenie, že žalovaný uzatvoril zmluvu o úvere v úmysle úver vôbec nesplácať. Uvedenému podozreniu nasvedčovala aj skutočnosť, že odo dňa uzavretia zmluvy o úvere ku dňu podania trestného oznámenia žalovaný nepoukázal v prospech predmetnej zmluvy žiadnu splátku, a to aj napriek skutočnosti, že mal finančné prostriedky, čo vyplýva z údajov uvedených v žiadosti o úver v časti „Mesačné príjmy a výdavky“. Žalobca preto dospel k záveru, že žalovaný už v čase uzavretia zmluvy o úvere vedel, že nebude úver splácať, čím uviedol žalobcu do omylu a spôsobil mu tým škodu.

4. Okresný súd Lučenec rozsudkom č. k. 22T/42/2007-121 zo dňa 29.04.2008 (ďalej len „rozsudok“) uznal žalovaného vinným zo spáchania prečinu úverového podvodu v zmysle ust. § 222 ods. 1 Trestného zákona a podľa ust. § 288 ods. 1 Trestného poriadku odkázal žalobcu (poškodeného) so svojím nárokom na náhradu spôsobenej škody na občianske súdne konanie. Trestný rozkaz nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 05.06.2008. Žalovaný ku dňu podania žaloby neuhradil žalobcovi žiadnu platbu.

5. Súd doručil žalovanému podanú žalobu s prílohami, poučením spotrebiteľa v zmysle ust. § 292 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) a potvrdením o podanej žalobe do vlastných rúk spolu s výzvou, aby sa k žalobe v lehote do 15 dní odo dňa doručenia výzvy vyjadril. Žalovanému sa uvedené písomnosti nepodarilo doručiť, nakoľko sa v mieste trvalého bydliska nezdržiava, jeho pobyt nie je známy. Súd preto v zmysle ust. § 116 ods. 2 CSP zverejnil oznámenie o podanej žalobe na úradnej tabuli a webovej stránke súdu. Predmetné oznámenie bolo zverejnené dňa 21.10.2016, zvesené dňa 22.11.2016. Ostatné písomnosti (výzva na vyjadrenie k žalobe, poučenie podľa ust. § 292 CSP, predvolanie) sa žalovanému doručovali v súlade s ust. § 116 ods. 3 CSP na adresu trvalého pobytu uvedenú v Registri obyvateľov SR.

6. Súd rozhodol vo veci rozsudkom č. k. 4C/184/2016-41 zo dňa 24.11.2016, ktorým žalobu v celom rozsahu zamietol s odôvodnením, že mal v konaní preukázanú existenciu protiprávneho úkonu žalovaného, a to rozhodnutím vydaným v trestnom konaní. Pokiaľ však išlo ide o druhý predpoklad, ktorým je existencia škody, súd prvej inštancie zistil, že žalovaný spornú zmluvu uzavrel ako spotrebiteľ a že táto zmluva neobsahuje náležitosti vyžadované Zákonom č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, konkrétne zmluva o úvere neobsahuje údaj o termíne konečnej splatnosti tohto úveru, neobsahuje ani úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru a tiež ani ročnú percentuálnu mieru nákladov. Rovnako v nej absentuje aj výška, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov ako aj prípadne poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom. Obsahuje len výšku poskytnutého úveru (464,71 Eur), výšku poplatku (120,83 Eur), ktorý mal žalovaný vrátiť žalobcovi spolu s poskytnutým úverom, celkovú sumu úveru (585,54 Eur), počet (2) a výšku splátok úveru (292,77 Eur) a splatnosť prvej splátky (03.11.2006). Vzhľadom na uvedené skutočnosti je podľa ust. § 4 ods. 3 veta druhá č. 258/2001 Z. z. potrebné predmetný úver považovať za bezúročný a bez poplatkov. Z uvedeného dôvodu žalovanému vznikla povinnosť vrátiť žalobcovi istinu poskytnutého úveru bez úrokov a bez poplatkov. Na základe § 5b zák. č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa sa prvoinštančný súd zaoberal premlčaním uplatneného žalobného nároku a zistil, že poškodený nadobudol vedomosť o tom, že ku škode došlo a kto za ňu zodpovedá okamžikom splatnosti pohľadávky 08.12.2006. Do úvahy ďalej vzal skutočnosť, že dňa 04.04.2007 žalobca riadne uplatnil svoje právo poškodeného na náhradu škody v trestnom konaní, kedy sa plynutie premlčacej doby zastavilo až do právoplatného rozhodnutia v trestnej veci žalovaného, t. j. do 05.06.2008, kedy premlčacia doba viac ako 14 mesiacov spočívala. Po skončení trestného konania dvojročná subjektívna premlčacia doba uplynula dňa 09.02.2010. Keďže žalobca podal žalobu na súde až 30.06.2016 po uplynutí dvojročnej subjektívnej doby, žalobu zamietol.

7. Proti tomuto rozhodnutiu podal žalobca včas odvolanie, v ktorom namietal postavenie žalovaného ako spotrebiteľa a ďalej, že zmluvu o úvere nemožno považovať za zmluvu o spotrebiteľskom úvere, lebo zmluvné strany sa dohodli, že ich právny vzťah sa riadi Obchodným zákonníkom. Žalobcom uplatnený nárok nebol premlčaný, lebo právo na náhradu úmyselne spôsobenej škody sa podľa § 106 ods. 2 Občianskeho zákonníka premlčí za desať rokov od 08.12.2006, kedy nadobudol právoplatnosť trestný rozsudok, a teda nárok bol uplatnený na súde včas. Navrhol rozsudok okresného súdu zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie.

8. Odvolací súd po prejednaní odvolania žalobcu uznesením č. k. 12Co/174/2017-58 zo dňa 28.09.2017 rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vrátil mu vec na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Odvolací súd v odôvodnení uznesenia uviedol, že predmetom sporu bol žalobcom uplatnený nárok na náhradu škody spôsobenej protiprávnym konaním žalovaného, a to prečinom úverového podvodu. Odvolací

súd zdôraznil, že predmetom sporu nebol nárok zo samotnej spotrebiteľskej zmluvy (zmluvy o úvere). Podľa názoru odvolacieho súdu len v prípade, ak by súd rozhodoval o nároku zo spotrebiteľskej zmluvy, bol by povinný ex offa prihliadať aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi, aj keď by inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával (§ 5b Zákona o ochrane spotrebiteľa). Z obsahu spisu okresného súdu odvolací súd zistil, že žalovaný (dlžník) sa nedovoľal premlčania (nevzniesol námietku premlčania) v zmysle ustanovenia § 100 ods. 1 OZ, preto postup okresného súdu, ktorý ex offa prihliadol na premlčanie bol nesprávny, v dôsledku čoho rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádzalo z nesprávneho právneho posúdenia veci. Z uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

9. Po doručení uznesenia odvolacieho súdu stranám sporu súd vytýčil termín pojednávania na deň 08.11.2019, žalobca na pojednávaní nebol prítomný, doručenie predvolania mal vykázané dňa 07.10.2019. Svoju neprítomnosť ospravedlnil listom zo dňa 05.11.2019, zároveň súhlasil, aby súd vec prejednal a rozhodol v jeho neprítomnosti. Žalovaný nebol tiež na pojednávaní prítomný, doručenie predvolania mal vykázané dňa 29.10.2019.

10. Na základe uvedeného súd v súlade s ust. § 180 CSP nariadil pojednávanie v neprítomnosti strán sporu.

11. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s obsahom pripojeného spisu tunajšieho súdu sp. zn. 22T/42/2007, prečítaním žaloby zo dňa 30.06.2016, plnomocenstva zo dňa 27.06.2016, rozsudku Okresného súdu Lučenec č.k. 22T/42/2007-121 zo dňa 29.04.2008, všeobecných podmienok poskytnutia úveru, výpisu z obchodného registra žalobcu, zmluvy o úvere zo dňa 04.10.2006, listinných dôkazov predložených žalobcom zo dňa 18.08.2016, uznesenia č.k. 4C/184/2016-25 zo dňa 06.09.2016, oznámenia o podanej žalobe zo dňa 20.10.2016, rozsudku Okresného súdu Lučenec č.k. 4C/184/2016-41 zo dňa 24.11.2016, odvolania žalobcu zo dňa 09.03.2017, uznesenia Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 12Co/174/2017-58 zo dňa 28.09.2017, ospravedlnenia žalobcu zo dňa 05.11.2019 a zistil nasledovný skutkový stav:

12. Z rozsudku tunajšieho súdu 22T/42/2007-121 zo dňa 29.04.2008 (ďalej len „rozsudok“) súd zistil, že žalovaný bol uznaný vinným z prečinu úverového podvodu podľa ust. § 222 ods. 1 Trestného zákona, ktorého sa menovaný dopustil tak, že v snahe získať neoprávnený finančný prospech podpísal dňa 04.10.2006 v Lučenci žiadosť o úver č. XXXXXXXŽ, kde dňa 05.10.2006 aj uzavrel zmluvu o úvere č. XXXXXXX, na základe ktorej mu bol poskytnutý úver vo výške 464,71 eur, ktorý sa zaviazal splácať v pravidelných 2-dvoch mesačných splátkach odo dňa 03.11.2006, peniaze prevzal a do dnešného dňa neuhradil ani jednu splátku, čím spôsobil spoločnosti Pohotovosť s.r.o., Pribinova 25, Bratislava škodu vo výške 585,54 eur. V tomto konaní bol zároveň žalobca (v trestnom konaní poškodený) so svojím nárokom na náhradu škody odkázaný na občianske súdne konanie. Rozsudok nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 05.06.2008.

13. Z pripojeného spisu tunajšieho súdu sp. zn. 22T/42/2007, konkrétne zo zápisnice z výsluchu svedka - poškodeného L. V., nar. XX.XX.XXXX - zástupcu žalobcu v trestnom konaní súd zistil, že tento pri výsluchu dňa 30.07.2007 si uplatnil nárok na náhradu celkovej škody v trestnom konaní, ktorá konaním žalovaného (odsúdený v trestnom konaní) poškodenému vznikla.

14. Zo žiadosti o úver č. XXXXXXXŽ súd zistil, že žalovaný dňa 04.10.2006 podpísal uvedenú žiadosť s tým, že do nej zároveň vpísal osobné údaje, údaje o príjme a zamestnávateľovi žiadateľa / živnostníkov, pričom uviedol, že pracuje ako vodič nákladného vozidla vo firme Bohemia Hindelang, IČO: 17 049 806, na základe pracovnej zmluvy, celkový príjem domácnosti uviedol v sume 2 075,- eur a celkové výdavky domácnosti v sume 303,- eur. V žiadosti neuviedol ním požadovanú výšku pôžičky.

15. Dňa 05.10.2006 bola medzi stranami sporu uzatvorená zmluva o úvere č. XXXXXXX, na základe ktorej si žalovaný ako dlžník požičal od žalobcu ako veriteľa sumu 424,24 eur. Zo zmluvy o úvere (č. I. 22 spisu) je zrejmé, že žalovaný bol v predmetnej zmluve o úvere označený ako fyzická osoba s rodným číslom XXXXXX/XXXX a číslom občianskeho preukazu SL XXXXXX a adresou trvalého pobytu.

Následne je v zmluve uvedené, že veriteľ sa zaväzuje poskytnúť dlžníkovi úver v sume 424,24 eur a dlžník sa zaväzuje zaplatiť veriteľovi túto sumu zvýšenú o príslušný poplatok vo výške 110,30 Eur, spolu 534,54 eur v 2 mesačných splátkach po 267,27 eur počnúc dňom 03.11.2006.

16. Žalobca v podanej žalobe uviedol, že z dôvodu porušenia povinnosti žalovaného poskytnutý úver splácať riadne a včas, zosplatnil predmetný úver ku dňu 08.12.2006 a od uvedeného dátumu žiadal zaviazať žalovaného na zaplatenie zákonného úroku z omeškania z dlžnej sumy až do jej zaplatenia.

17. Podľa ust. § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.

18. Podľa ust. § 420 ods. 3 Občianskeho zákonníka zodpovednosti sa zbaví ten, kto preukáže, že škodu nezavinil.

19. Podľa ust. § 193 CSP, súd je viazaný rozhodnutím ústavného súdu o tom, či určitý právny predpis nie je v súlade s Ústavou Slovenskej republiky, ústavným zákonom alebo medzinárodnou zmluvou, ktorou je Slovenská republika viazaná. Súd je tiež viazaný rozhodnutím ústavného súdu alebo Európskeho súdu pre ľudské práva, ktoré sa týkajú základných ľudských práv a slobôd. Ďalej je súd viazaný rozhodnutím príslušných orgánov o tom, že bol spáchaný trestný čin, priestupok alebo iný správny delikt postihnuteľný podľa osobitného predpisu, a o tom, kto ich spáchal, ako aj rozhodnutím o osobnom stave, vzniku alebo zániku spoločnosti.

20. Žalobca uplatnil svoj nárok voči žalovanému ako nárok na náhradu škody.

21. Zodpovednosť za škodu spôsobenú porušením právnej povinnosti možno uplatniť, ak sú splnené nasledovné predpoklady zodpovednosti za škodu:

- porušenie právnej povinnosti,
- vznik škody ako majetkovej ujmy,
- existencia príčinnej súvislosti medzi protiprávnym úkonom škodcu a vzniknutou škodou,
- zavinenie toho kto škodu svojim protiprávnym úkonom spôsobil.

Ak boli prvé tri predpoklady zodpovednosti za škodu preukázané, zavinenie sa predpokladá.

22. Z výsledkov vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že žalovaný bol rozsudkom tunajšieho súdu č.k. 22T/42/2007-121 zo dňa 29.04.2008 uznaný vinným z prečinu úverového podvodu v zmysle ust. § 222 ods. 1 Trestného zákona, ktorého sa menovaný dopustil tak, že v snahe získať finančný prospech dňa 05.10.2006 uzavrel so žalobcom zmluvu o úvere č. XXXXXXXX vo výške 464,71 eur. Žalovaný sa zaviazal úver vo výške 464,71 eur splácať s príslušným poplatkom v sume 120,83 eur odo dňa 03.11.2006 po dobu 2 mesačných splátok vo výške 292,77 eur, pričom vedel, že k žiadosti o úver uviedol nepravdivé údaje o výške svojho príjmu a o výške svojich výdavkov a na podklade ktorých mu bol úver poskytnutý, avšak úver nesplácal v zmysle zmluvných podmienok, čím spôsobil poškodenému (žalobcovi) škodu vo výške 550,97 eur. Týmto bol teda splnený prvý z predpokladov zodpovednosti za škodu, t.j. existencia protiprávneho úkonu, pretože v súlade s vyššie citovaným ustanovením § 195 CSP je konajúci súd rozhodnutím v trestnom konaní viazaný.

23. Druhým predpokladom vzniku zodpovednosti za škodu je vznik samotnej škody. Vykonaným dokazovaním mal súd preukázané, že medzi žalobcom ako veriteľom a žalovaným ako dlžníkom bola dňa 05.10.2006 uzavretá zmluva o úvere, ktorá je zmluvou spotrebiteľskou. Súd predmetný právny vzťah z titulu uzatvorenej zmluvy o úvere posúdil ako spotrebiteľský vzhľadom na označenie dlžníka (žalovaného) ako fyzickú osobu občana s rodným číslom XXXXXX/XXXX a číslom občianskeho preukazu F a označenie veriteľa ako právnickú osobu, ktorá pri uzatváraní predmetnej zmluvy konala v predmete svojej podnikateľskej činnosti. Z uvedeného je nepochybné, že s prihliadnutím na povahu zmluvných strán a vopred pripravený obsah zmluvy na predtlačenom formulári bola medzi stranami sporu uzavretá spotrebiteľská zmluva podľa v čase uzavretia zmluvy účinného ustanovenia § 23a ods. 1 a 2 zákona č. 634/1992 Zb. Preto je potrebné za účelom zistenia výšky reálnej škody na tento právny vzťah medzi veriteľom a dlžníkom aplikovať ustanovenia spotrebiteľského práva.

24. V zmysle § 23a ods. 1 a 2 zákona č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy, spotrebiteľskými zmluvami sú zmluvy uzavreté podľa Občianskeho zákonníka,

Obchodného zákonníka, ako aj všetky iné zmluvy, ktorých charakteristickým znakom je, že sa uzavierajú vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje. Na spotrebiteľské zmluvy, ktoré neboli uzavreté podľa osobitného predpisu, sa primerane použijú ustanovenia tohto predpisu. Podľa ust. § 52 ods. 3, 4 Občianskeho zákonníka, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

25. V zmysle § 1 ods. 1 zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“) tento zákon upravuje niektoré podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa.

26. Podľa § 1 ods. 2 písm. f) zákona o spotrebiteľských úveroch sa tento zákon nevzťahuje na zmluvy, na ktorých základe sa vyžaduje, že spotrebiteľ úver splatí v lehote nepresahujúcej tri mesiace alebo maximálne štyrmi splátkami v lehote nepresahujúcej 12 mesiacov.

27. Podľa § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka, ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata prevyšovať najvyššiu prípustnú odplatu, ktorú možno od spotrebiteľa pri poskytnutí peňažných prostriedkov požadovať. Odplatu, podrobnosti o stanovení odplaty, kritériách jej stanovenia a najvyššiu prípustnú výšku odplaty ustanovuje vykonávací predpis.

28. V zmysle § 1a ods. 1 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka (ďalej len „nariadenie vlády č. 87/1995 Z.z.“), ak odseky 2 a 3 neustanovujú inak, odplata pri poskytnutí peňažných prostriedkov spotrebiteľovi nesmie prevýšiť dvojnásobok priemernej ročnej percentuálnej miery nákladov podľa § 1 ods. 4 pri obdobnom úvere alebo pôžičke ročne.

29. Podľa § 1a ods. 2 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z., ak však ide o poskytnutie peňažných prostriedkov spotrebiteľovi na obdobie kratšie ako tri mesiace alebo o poskytnutie peňažných prostriedkov spotrebiteľovi, ktorých výška nepresiahne 100 eur, je najvyššia prípustná výška odplaty zo sumy zmluvne dohodnutých peňažných prostriedkov 30 % ročne.

30. Podľa § 1a ods. 4 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z., najvyššia prípustná výška odplaty sa posudzuje podľa pravidiel uvedených v odsekoch 1 až 3 ku dňu uzavretia spotrebiteľskej zmluvy, ktorej predmetom je poskytnutie peňažných prostriedkov spotrebiteľovi.

31. Žalovaný sa v zmluve o úvere zaviazal zaplatiť žalobcovi sumu úveru 464,71 spolu s poplatkom vo výške 120,83 eur (spolu sumu v celkovej výške 585,54 eur) v 2 splátkach po 292,77 eur mesačne. Na základe dostupných údajov zo zmluvy súd vypočítal, že RPMN úveru zo zmluvy č. XXXXXXX predstavuje v prepočte 550,98 %, úroková sadzba úveru je 300,11 % ročne, čo jednoznačne prevyšuje najvyššiu prípustnú mieru odplaty určenú v § 1a ods. 2 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z.. Na základe uvedených skutočností súd dospel k záveru, že takto vysoká odplata odporuje dobrým mravom (§ 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka) ako aj zásadám poctivého obchodného styku (§ 265 Obchodného zákonníka), teda základným morálnym a etickým zásadám. Z uvedeného dôvodu je uzatvorená zmluva absolútne neplatným právny úkonom v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka, v zmysle ktorého neplatným je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom. Neplatnosť právneho úkonu v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka je absolútnou neplatnosťou, pôsobiacou ex tunc, preto z takéhoto právneho úkonu žalovanému voči žalobcovi nevznikli žiadne povinnosti a žalobcovi voči žalovanému nevznikli žiadne práva, a teda žalovaný má voči žalobcovi jedine povinnosť vydať mu bezdôvodného obohatenia, nakoľko žalobca mu poskytol finančné prostriedky bez právneho dôvodu.

32. Z uvedeného dôvodu žalovanému vznikla povinnosť vrátiť žalobcovi len istinu poskytnutého úveru bez úrokov a bez poplatkov, čo znamená, že mu vznikla povinnosť vrátiť žalobcovi sumu 464,71 eur, pričom do rozhodnutia vo veci samej žalovaný nevrátil žalobcovi žiadnu sumu.

33. Žalobca si v konaní uplatnil voči žalovanému aj nárok na zaplataenie úroku z omeškania vo výške 5 % ročne. Za prvý deň omeškania žalovaného s platením dlžnej sumy súd považoval dátum 08.12.2006 (deň nasledujúci po zosplatnení úveru).

34. Nakoľko žalovaný bol ku dňu 08.12.2006 nepochybne v omeškani s vrátením dlžnej sumy istiny úveru, súd mu priznal okrem dlžnej sumy aj právo na zaplataenie úroku z omeškania v súlade s ustanovením § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. počnúc dňom 08.12.2006 vo výške 5 % ročne zo sumy 550,97 eur do zaplataenia. Vo zvyšnej časti považoval súd žalobu žalobcu za nedôvodne podanú, a preto ju z tohto dôvodu zamietol.

35. Podľa ust. § 255 ods. 1 a 2 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

36. Podľa ust. § 262 ods. 1 a 2 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

37. Nakoľko ani jedna zo strán sporu nemala plný úspech v spore, súd určil mieru úspechu žalobcu a žalovaného v pomere 84,34 : 15,66. Na základe uvedeného súd priznal žalobcovi voči žalovanému nárok na náhradu trov konania vo výške 68,68 %. Po právoplatnosti rozhodnutia o nároku na náhradu trov konania, súd v súlade s § 262 ods. 2 CSP rozhodne o výške náhrady trov konania.

38. Podľa § 232 ods. 2 a 3 CSP, ak súd uložil v rozsudku povinnosť plniť, rozsudok je vykonateľný márnym uplynutím lehoty na plnenie, ak nie je ustanovené inak. Lehota na plnenie je tri dni a plynie od právoplatnosti rozsudku. Súd môže v odôvodnených prípadoch určiť dlhšiu lehotu.

39. Podľa § 217 ods. 1 CSP, pre rozsudok je rozhodujúci stav v čase jeho vyhlásenia.

40. Podľa § 2 ods. 2 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov (ďalej len „zákon č. 91/1992 Zb.“), ak je poplatník od poplatku oslobodený a súd jeho žalobe alebo návrhu vyhovel, zaplatí podľa výsledku konania poplatok alebo jeho pomernú časť žalovaný alebo odporca, ak nie je tiež od poplatku oslobodený. Túto povinnosť však žalovaný alebo odporca nemá v konaní o rozvod manželstva, o určenie neplatnosti alebo o určenie neexistencie manželstva, ak súd tak rozhodne alebo ak uloží náhradu trov konania poplatníkovi, a v konaní pred správny súdom.

41. Podľa § 4 ods. 2 písm. j) zákona č. 71/1992 Zb., od poplatku je oslobodený žalobca v konaní o náhradu škody alebo nemajetkovej ujmy, ktoré mu boli spôsobené trestným činom.

42. Keďže žalobca je v predmetnom konaní oslobodený od platenia súdnych poplatkov a bol v spore úspešný, v súlade s § 2 ods. 2 zákona č. 71/1992 Zb. súd preniesol poplatkovú povinnosť na neúspešného žalovaného, ktorého zaviazal na zaplataenie súdneho poplatku zo žaloby v sume 27,50 eur tak, ako je uvedené vo výroku IV. tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa doručenia na Okresný súd v Lučenci, Dr. Herza č. 14, písomne, v štyroch vyhotoveniach.

Podľa § 363 CSP v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie je potrebné predložiť s potrebným počtom rovnopisov a prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každá strana v spore dostala jeden rovnopis. Ak strana nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie ja jej trovy.

Podľa § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 CSP odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 389 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zruší, len ak:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, ak tento nedostatok nemožno napraviť v konaní pred odvolacím súdom,
- c) súd prvej inštancie v dôsledku nesprávneho právneho posúdenia veci nevykonal navrhované dôkazy, ak nie je účelné doplniť dokazovanie odvolacím súdom, alebo
- d) nejde o rozhodnutie vo veci samej a dôvody, pre ktoré bolo vydané, zanikli alebo ak také dôvody neexistovali.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona, ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.